

Sygn. akt VII K 244/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr.sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Katarzyny Rusin

po rozpoznaniu w dniu 10.10.2017 roku

sprawy **D. S.**, syna Z. i A. z domu W., urodzonego (...) w S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) zmienionym wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 w zw. z § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 140 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda, postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie (...) stwierdzono, że wykonaniu podlega kara grzywny jak za wykroczenie z art. 119 § 1 kw w wysokości 2800 złotych, którą skazany powinien odbyć według obliczenia w okresie od 5.03.2019 r. do 2.04.2019 r.;

II. Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157§ 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 26.12.2014 r. do dnia 3.03.2015 r., którą skazany odbywa od 16.05.2016 r. do 6.09.2018 r.;

III. Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany powinien odbyć od 6.09.2018 r. do 5.03.2019 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 568 a § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 569 § 1 kpk z wyroków opisanych punktach II i III wymierza skazanemu **D. S.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyroki opisane w punktach II i III w części dotyczącej wykonania kar pozbawienia wolności uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałych częściach podlegają odrębnemu wykonaniu;

3. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy: od 26.12.2014 r. do 3.03.2015 r., od 16.05.2016 r. do nadal;

4. odmawia objęciem wyrokiem łącznym wyroku opisanego w punkcie I;

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

6. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego.

UZASADNIENIE

D. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I.Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) zmienionym wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 278 § 1 w zw. z § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 140 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda, postanowieniem z dnia (...) r. w sprawie(...) stwierdzono, że wykonaniu podlega kara grzywny jak za wykroczenie z art. 119 § 1 kw w wysokości 2800 złotych, którą skazany powinien odbyć według obliczenia w okresie od 5.03.2019 r. do 2.04.2019 r.;

II.Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 157§ 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 26.12.2014 r. do dnia 3.03.2015 r., którą skazany odbywa od 16.05.2016 r. do 6.09.2018 r.;

III.Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 209 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany powinien odbyć od 6.09.2018 r. do 5.03.2019 r.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się, w przypadku stwierdzenia podstaw do orzeczenia kary łącznej. Warunki do orzeczenia kary łącznej określa prawo materialne, mianowicie art. 85 § 1, § 2 i następne kodeksu karnego.

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 kk w brzmieniu nadanym ustawą z dnia z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw obowiązującym od dnia 01 lipca 2015r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Paragraf 2 tego artykułu stanowi, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W myśl art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX (a więc dotyczącego zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych) ustawy kodeks karny nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W przypadku skazanego zachodzą podstawy do wydania wyroku łącznego obejmującego dwa skazania – w sprawie (...) S. oraz w sprawie (...) S. W sprawie (...) S. wyrok prawomocnie skazujący D. S. na podlegającą wykonaniu karę pozbawienia wolności zapadł w dniu 03.03.2015 r. Natomiast w sprawie (...) wyrok skazujący D. S. został wydany w dniu (...)r., a więc już po wejściu w życie Ustawy z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Powoduje to zastosowanie w sprawie skazanego przepisów kodeksu karnego w nowym brzmieniu.

Kara orzekana w ramach wyroku łącznego, z jednej strony musi być postrzegana jako nowa kara, gdyż orzekana jest w sytuacji, gdy istnieje możliwość oceny całości działalności przestępczej skazanego, musi jednak stanowić próbę ukształtowania sytuacji skazanego w taki sposób, jak wyglądałaby ona, gdyby wszystkie zarzuty rozpoznane zostały w ramach jednego postępowania. Sąd wydający wyrok łączny, nie może więc dokonać radykalnie odmiennej oceny stopnia szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego, niż uczyniłyby to sądy wydające wyroki jednostkowe (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2001 r., II Aka 495/01, OSAG 2002/1/4).

Określając wymiar kary łącznej Sąd kierował się zasadą asperacji.

Sąd uwzględnił związki przedmiotowo-podmiotowe zachodzące pomiędzy opisanymi wyżej czynami skazanego. Sąd wziął pod uwagę, że oba czyny skazanego objęte niniejszym wyrokiem łącznym zamykały się w zbliżonym okresie czasu. Były jednak rodzajowo odmienne, każdy skierowany przeciwko innemu dobru chronionemu prawem.

Zauważyć jednak należy, iż zasadę absorpcji, czego domaga się skazany, stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem w liczbie nie więcej jak dwa, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, nawet mimo godzenia w różne dobra. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach II AKa 59/01, Prok.iPr. 2002/3/21).

O tak bliskich więzach przedmiotowo-podmiotowych w realiach tej sprawy nie może być mowy. Dlatego nie jest uzasadnione wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji.

Z tych względów Sąd uznał, że kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowi właściwą reakcję karną na całokształt działalności przestępnej skazanego.

Wyrok opisany w punkcie I w sprawie (...) nie może zostać objęty przedmiotowym wyrokiem łącznym. Została bowiem wymierzona nim kara grzywny. W dwóch pozostałych skazaniach Sąd grzywnie nie orzekał. Ponadto postanowieniem z dnia (...) w sprawie (...) Sąd na podstawie art. 25 § 2 kw zamienił skazanemu D. S. karę 2800 złotych grzywny na zastępczą karę 28 dni aresztu. Kara zastępcza aresztu nie podlega łączeniu z karami za przestępstwa.

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od kosztów postępowania związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.